

HIVATÁSBÓL-NYILVÁNOSAN

A rendszerváltás óta lejtmenetben, tévúton? –

avagy:

25 év után ELEGÜNK VAN A KIFOSZTÓ-KÖNYÖRTELEN KAPITALIZMUSBÓL...!

Egy mondat az 1994-es Magyarországról

Ott ül az elkeseredett ember, a szék szélén, mint egy hivatalban, nem ül ő már kényelmesen, nem akar több bajt a fejére, csak ülhetne egy kicsit békésen a szék szélén, szóval ül az elkeseredett ember, és beszél, most végre kiönti a szívét, keserű, pedig nem öregember, épp, hogy harmincnégy múlt, dehát ez nem a kortól függ, tudja ő, hogy hol a baj; nincsen neki több, csak nyolc általános; a felesége meg negyven százalékos rokkant szívbeteg, ami nem is rokkantság igazából, csak dolgozni nem lehet vele, mert ugyan ki vesz fel leszállékkoltat; meg a kislánya a baj, aki tízéves; ennyi probléma pedig csak vonza a többit; ott volt rögtön a ház, amit '88-ban vettek; a tulaj odaadta volna 550 ezerért, dehát nekik nem volt annyi pénzük, a tanács adott rá, cserébe ígérték még egy gyereket, így meg is lett a ház 650 ezerért, mert a hivatal ennyire értékelte, ők meg beköltöztek; tán meg is lettek volna, ám egy napon kidőlt az egyik fal, a ház megroskadt, ők meg mehettek ki a "nyári konyhába"; az meg 3x4 méter, fűteni sem lehet rendesen, főzni az udvaron főznek évszaktól függetlenül; olyan ez, mint a régi lakásuk, ahonnan elmenekültek, mert egy rossz putri volt, erre itt laknak az udvaron, csak három méterre a ház, tudja a lány, hogy nagyon veszélyes, dehát más az élet és más a játék, csak odaszaladhat, jobb nem is gondolni rá; meg arra sem, hogy meddig tart ez az egész, kiderült, hogy a ház már akkor balesetveszélyes volt, mikor eladták nekik, úgyhogy most perli a volt tulaj, meg a tanácsot, aki így vetette meg vele, illetve a tanácsot nem, csak a jogutódot, igaz, nem reménykedik nagyon, a jegyző azt mondta neki: ő azért van, hogy az állampolgár elveszítse a pert; ismeri a jegyzőt, a vébé-titkár volt régen, híres arról, hogy első nála a hatalom érdeke, s csak második a lakosságé, s, hogy ez így legyen, nem válogat az eszközökben; dehát majd csak lesz valahogy, ha más nem, elköltözik Kecskemétre albérletbe, csakhát ahhoz pénz kellene, s a munkával sem szerencsésebb, mint a házzal, segédmunkákat végzett mindig, '91-ben elment a munkaügyi központba, azt mondta, neki melót adjanak, ne segélyt, így elment közhasznú munkásnak, csinált ott az utcasepréstől kezdve, az ároktisztításon át, a parkgondozásig mindent, amit más nem végezne; szóval csinálta két évig, három havonta hosszabbították meg a szerződését, végül azt mondta a főnöke: nem lehet, így is tovább foglalkoztatták egy évvel, mint amit szabadna, menjen el három hónapra járadékra, utána visszajöhet; hát elment munkanélküli, aztán, mikor leketyegett az óra, kiderült, nem tudják visszavenni, betelt a hely, erre ő írt a polgármesternek, szociális segélyt kért, mire azt a választ kapta, hogy nem jár, mert annak idején közhasznúként nem felelt meg a munkája, ezen módfelett elcsodálkozott, ha így van, miért hosszabbították meg a szerződését, megkérdezte a köztársasági megbízottat is, az körbetelefonálgatott, hát kiderült, szó sincs arról, hogy nem felelt volna meg a munkája, csakhát az önkormányzatnak nincs pénze, és csak kellett válaszolni arra a pimasz kérvényre; akár így, akár úgy, élni kell valamiből, a felesége csak ötezret kap, az meg édes kevés, mikor az olajkályha kilencet eszik meg havonta; nagy nehezen talált is munkát most novemberben, egy kecskeméti káéfténél dolgozik napi tizenkét-tizenhat órát, azok rendesek voltak, rögtön adtak kétezer forint előleget, de az elment a HTO-ra, pedig bérletet is kéne venni, meg ebédjegyet, mert étel nélkül nem lehet azt a munkát csinálni, késekkel bárdokkal dolgoznak; hát bement a polgármesterhez, adna tán ezer forint egyszeri szociális támogatást, mire az azt mondta: nincs pénz, de tudja mit, eljön két napot dolgozni a szőlőjébe, meg lesz az ezres; menne ő szívesen, de mikor, nincs ideje s nem akarja elveszíteni az állását, dehát most ez megy az önkormányzatnál, a választásokkal foglalkoznak, a polgárt meg elküldik, de azért vannak még a világon rendes emberek, az Álláskeresők Megyei Egyesülete kisegítette egy kis pénzzel, pedig azoknak sincs; hát ez van, ő azért megpróbál élni, úgy döntött, keres egy állást a feleségének Kecskeméten, takarítónőt vagy effélét, ő majd megcsinálja munka után az asszony helyett, ha az nem bírná; akkor talán lesz annyi pénzük, hogy albérletbe költözhessenek a megyeszékhelyen; szóval ennyi, különben minden rendben.

Járjuk az országot, beszélgetünk emberekkel, akik szinte suttogva mondják a bajaikat, gondjaikat. Félnék! Pedig kiáltozva, üvöltözve kellene nyilvánosság elé tárniuk az egyéni és közösségi sirámaikat! Mert azokból kikerekedik egy rettenetes képsor. Például arról: **miért kellett több mint félmillió embernek "kitántorognia" külföldre, miért tengődik a lakosság körülbelül fele már létminimum szinten, vagy az alatt, miért szenvednek milliók a szegénység pokoli bugyrában, miért táplálkoznak hiányosan és éheznek gyermekeink százezer számra, miért mérhető ezekben a hajléktalanok száma, miért fenyeget rengeteg embert a kilakoltatás veszélye, miért muszáj eltűnnünk, hogy lopások, rablások, betörések áldozatai lehetünk bármikor?**

Mindannyian emlékezhetünk a **Közfelháborodás Napjára**, amely 2014. év végén vitt jelentős tömeget az utcára, nemcsak Budapesten, de az ország számos nagyvárosában is. A felszólalók kendőzetlenül fogalmazták meg a keserőségeiket, amelyekből kikerekedett, hogy **az elmúlt 25 évben történekekkel vannak a fő problémák! A vélt okozókat, felelősöket pedig nem kis üdvrivalgás közepette küldték el az emberek a "pi...ba".** Azóta elhalkult ez a dühösség, amely döntően fókuszált arra a **félelmetes méretű korrupcióra is, amely hazánkban egyelőre korlátlanul burjánzik.** Hát ezért is érthetetlen az említett elhalkulás, csönd...

Tudva lévő, hogy az **Alkotmányunk** - vagy a mai hivatalos szóhasználat szerint, az **Alaptörvényünk** - egyértelműen **garantálja a szólás- és vélemény szabadságot**, mégis igencsak úgy tűnik, e garanciákban **már repedések, hasadékok vannak.** Pedig ezeket betömni kellene és nem szélesíteni. **De van itt más zavar is! Mégpedig az, amikor nem figyelünk fel idejében, azonnal a súlyos fejleményekre, tendenciákra, amelyek az emberek sorsai révén rajzolódtak, vagy rajzolódnak ki.**

A most olvasható **"Egy mondat..."** című tudósítás is 22 éve született, de hiába, mert akkor a szerzőnek nem sikerült azt a széles nyilvánosság elé vinnie, következésképpen elmaradtak az elvárható hatások, pozitív következmények is. Ezúton pótoljuk a hiányt.

Kecskemét, 2016. január 3.

Velkei Árpád

INFORMÁLJA, KÉRDEZZE, OLVASSA
a rendszerváltozás veszteseinek készülő
VILÁGHÁLÓS NÉPÚJSÁGUNKAT,
a
FÜGGETLEN MAGYARORSZÁGOT!

Internetes cím: www.fuggetlenmagyarorszag.hu

E-mail cím: fuggetlenmagyarorszag@fuggetlenmagyarorszag.hu

Levélcím: **6000 Kecskemét, Tinódi u. 6. B/IV/26.**